Да (турчини) съ тишини неподрани,
Никой назадъ да не остане:
Да настигнеме агитъ,
Да тия сложилие главитъ....
Колко пъ́тя непотреби
По направитъ злегени
Двама съ себе сме мъртви,
А такъ що пакъ сме цѣли.
Право вета си обида,
Моя стара си бунтовница;
Тий и двама посилъ рани
Но не сми до сриде съдрани
За това и не свити са
Ти си вета, а горде си
Не въ смиренотра си дошъ
Не познаха си неволя....
Славенъ подвигъ си тиха
Независна (свободна) (непръклонна) си остана...
Турецкий (тия) бичъ ~~не~~ ~~да~~ - ~~а~~ (ме) обидъ,
И не да е никой видъ